

תת"ע 9201/03/20 - מדינת ישראל נגד מיכאל יצחק

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 9201-03-20 מדינת ישראל נ' מיכאל יצחק
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד פוקס

נגד

מיכאל יצחק

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 24.11.19, הודעת תשלום קנס בגין קיפוח זכות המשתמשים בדרך (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "לא נדחפתי, הנוסעת עצמה אמרה לי לנסוע דרך העליה הזאת, אז הצטרפתי לקבוצה, לא עשיתי את זה על פסק מקוקו או רצוף. אני התמזגתי לתנועה. לא ראיתי שכולם עומדים בתור ועקפתי ונכנסתי ראשון. לא עברתי את העבירה הזאת".

ביום 21.10.20, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידה רס"ר מירי קוגמן, עורכת הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 ותייעוד ממצלמת הגוף של העדה, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 24.11.19, בסמוך לשעה 18:37, נהג הנאשם במונית בכביש 20, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לק"מ 16, בסמוך לפני מחלף השלום, נצפה על ידי עדת התביעה, אשר נסעה מאחוריו, בנתיב הרביעי מימין, כאשר הוא סוטה ימינה, תוך עקיפת עומס תנועה בנתיבים ליציאה במחלף השלום ונכנס לנתיב השלישי מימין, בסמוך לתמרור 815 המסומן במקום.

העדה ציינה כי בנתיבי היציאה במחלף, היה פקק תנועה והיא נעה באיטיות, לעומת נתיבי הנסיעה ישר, בהם התנועה

עמוד 1

זרמה וכן, ציינה כי הנאשם עקף יותר מ-10 כלי רכב שהמתינו ליציאה במחלף.

העדה הורתה לנאשם לעצור את הרכב, הסבירה לו את מהות העבירה ורשמה מפיו את הדברים הבאים: " אני נוסע לפי הווייז, תקשיבי קיבלתי את ההערה אולי אפשר לקבל אזהרה".

מ-2, ניתן להתרשם כמפורט בעמוד 4 לפרוטוקול, שורות 14-18.

העדה נחקרה והשיבה כי האירוע היה לפני מחלף השלום ולא מחלף לה גוורדיה, בנסיעה מדרום לצפון.

על פי גרסת הנאשם, הוא נכנס לכביש 20 במחלף לה גוורדיה, כשהוא מסיע נוסעת לבני ברק וכיוון שהיא הייתה מוטרדת מבתה הנכה, הוא התבקש לצאת במחלף הראשון וכך עשה, תוך שהוא מתמזג במחלף, מבלי לחצות קו הפרדה ולא "נדחף" בכוח. עוד טען הנאשם, כי נכון שהיו 5 כלי רכב לפניו, אבל הוא עשה את מה שהנוסעת ביקשה.

הנאשם נשאל והשיב כי הוא מבין את מהות העבירה של קיפוח זכות, אבל זה לא מה שעשה, הוא רק רצה לרצות את הנוסעת במונית ולא עקף את כל טור כלי הרכב, אלא "חלק קטן מאוד מהטור" - ראה עמוד 6 לפרוטוקול, שורות 7-8.

לשאלת בית המשפט, השיב הנאשם כי לא הביא עמו את הנוסעת כי לא היה טעם וזה היה מזמן ותיאר את מסלול הנסיעה שלהם, משדרות רוטשילד לבני ברק.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

תקנה 21(ב) לתקנות התעבורה, קובעת בזו הלשון:

"כל עובר דרך חייב להתנהג באופן שלא:

(1) יקפח את זכותו של אדם להשתמש שימוש מלא באותה הדרך"

כבוד הש' מודריק עסק בעבירה זו בע"פ 4009/98 יוסף ורשבסקי נגד מדינת ישראל, שם חזר על עמדתו בעניין

קודם, לפיה, "העבירה אינה מתגבשת בנסיבות שבהן נהג שטעה בבחירת הנתיב או מבקש בתום לב לשנות כיוון נסיעתו, מקבל במפורש את רשותו של נהג בתור המכוניות, לסטות לנתיבו....בהקשר זה, עלינו לראות את התקנה כאילו טבועה בה האפשרות להניח לאדם שטעה בתום לב בבחירת נתיב תנועה או שהסתבר לו שעליו לשנות את נתיבו, דרך להשתלב בנתיב הנכון, שלא בכפיית רצונו על אחרים.... כך ניתן להבטיח תנועה סדירה, המבוססת על יחס של כבוד הדדי, נימוס ומתינות בין המשתמשים בדרך".

הוסיף ואמר כבוד הש' מודריק בענין ורשבסקי לעיל:

"... לוז ועיקר תקנת הקיפוח, היא בתקנת הבריות, שלא יינתן מצב בדרך שכל דאלים גבר....אכן התנהגות נהג ה"נדחף" לראש טור המכוניות בנתיב עמוס, מקוממת ומשקפת בריונות. אני תמים דעים עם ההגדרות של השופט קמא, בדבר הכיעור שבמעשה, חוצפתו של הנהג המבצע והפגיעה שהוא פוגע בזולתו הנוהג כראוי".

במקרה שבפני, עסקינן בנהג מונית, שמסלול נסיעתו היה ידוע לו מראש והוא בחר באופן מודע, לסטות ולעקוף טור של כלי רכב ממתינים בנתיב היציאה במחלף השלום, כאשר לא הייתה כל מניעה, שישתלב מראש בנתיב הנכון או שיצא במחלף לאחר מכן, אשר מוביל אף הוא לעיר בני ברק.

הנאשם, מנגד, לא הציג גרסה אחידה ועקבית, שכן פעם טען כי מערכת ה"וייז", הורתה לו לסטות ימינה ופעם טען, כי עשה זאת לבקשת הנוסעת, אשר לא הובאה לעדות בבית המשפט. עם זאת, הנאשם הודה כי עקף לפחות חלק מטרור כלי הרכב בנתיב היציאה.

התנהגותו של הנאשם, אינה חוסה תחת הנסיבות המקלות, אליהן התייחס כבוד הש' מודריק בענין ורשבסקי לעיל.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ו' כסלו תשפ"א, 22 נובמבר 2020, במעמד הצדדים